

PRZESTĘPCZOŚĆ ABORCYJNA W POLSCE

Analiza Instytutu na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris

PRZESTĘPCZOŚĆ ABORCYJNA W POLSCE

Przestępczość aborcyjna zwana w środowiskach lewicowych oraz feministycznych jako tzw. „podziemie aborcyjne” jest jednym z mitów utrzymywanych przez te środowiska w celu doprowadzenia do ograniczenia prawa do życia dla nienarodzonych dzieci. Rzekoma ogromna skala przestępczości aborcyjnej z całą pewnością może zostać uznana za mit w związku z wątpliwymi szacunkami na temat skali tego zjawiska oraz w związku z obserwowaną taktyką środowisk feministyczno-lewicowych w innych krajach zachodnich sztucznie zawyżających liczbę nielegalnych procedur aborcyjnego zabójstwa nienarodzonych dzieci.

W polskiej debacie publicznej najczęściej przytaczane są informacje, że rocznie w Polsce dokonywanych jest od 80 do 200 tysięcy nielegalnych procedur uśmiercania dzieci nienarodzonych. Dane te pochodzą z raportów Federacji na Rzecz Kobiet i Planowania Rodziny (dalej jako: Federacja): „Ustawa antyaborcyjna w Polsce – funkcjonowanie, skutki społeczne, postawy i zachowania” z 2000 roku, „Prawa reprodukcyjne w Polsce – skutki ustawy antyaborcyjnej” z 2007 roku oraz „20 lat ustawy tzw. antyaborcyjnej w Polsce” z 2013 roku.¹ Najnowszy raport Federacji z 2013 roku wskazuje na liczbę od 80 do 100 tys. przypadków nielegalnego zabijania dzieci nienarodzonych. Jednakże przywołana skala nie jest poparta żadnymi badaniami. Pewną wskazówkę co do metody szacowania skali przestępczości podaje natomiast raport Federacji z 2007 roku, w którym autorzy doszli do wniosku, że w Polsce dokonuje się powyżej 100 tys. procedur aborcyjnego zabicia dziecka nienarodzonego. Powyższa dana została oszacowana przez Federację na podstawie dwóch grup wskaźników. Pierwszą grupę stanowiły współczynniki liczby aborcji występujących na tysiąc kobiet w wieku rozrodczym wyliczone dla krajów: Francji, Węgier i Słowacji. Na podstawie tych współczynników, które wynosiły odpowiednio 14,6, 27,9 oraz 13,9 dla wyżej wymienionych krajów, przyjęto, że w Polsce na 10 mln kobiet w wieku rozrodczym² rocznie dochodzi do nielegalnego zabijania dziecka nienarodzonego, które oscyluje w granicach od 139 tys. (liczba nielegalnych procedur uśmiercania dzieci w fazie prenatalnej dla Polski na poziomie Słowacji) do 279 tys. (liczba nielegalnych procedur uśmiercania dzieci w fazie prenatalnej dla Polski na

¹ W. Nowicka, M. Tajak, *Ustawa antyaborcyjna w Polsce. Funkcjonowanie, skutki społeczne, postawy i zachowania Raport – Wrzesień 2000*, Warszawa 2000r.; W. Nowicka (red.), *Prawa reprodukcyjne w Polsce – skutki ustawy antyaborcyjnej*, Warszawa 2007r. (dalej jako: Raport Federacji z 2007r.); A. Grzywacz i in., *20 lat tzw. ustawy antyaborcyjnej w Polsce*, Warszawa 2013r. (dalej jako: Raport Federacji z 2013r.).

² Tabela 2. Aborcje w Europie w Raporcie Federacji z 2007r., s. 28.

poziomie Węgier). Tym samym autorzy tekstu doszli do wniosku, że liczba 100 tys. nielegalnych procedur zabijania dzieci nienarodzonych, jest najbardziej prawdopodobną skalą przestępczości aborcyjnej w Polsce. Dodatkowo, powyższe kalkulacje, miał zdaniem autorów raportu wzmacniać fakt malejącej liczby urodzeń w Polsce.³

Przedstawione przez Federację wyliczenia są jednakże niemiarodajne, z uwagi na to, że pomijają następujące fakty:

- 1. Wpływ prawnego zakazu aborcyjnego zabijania dzieci nienarodzonych na spadek przestępczości aborcyjnej oraz na wzrost postaw pro-life w społeczeństwie.**
- 2. Przywiązanie Polaków do wartości rodzinnych.**
- 3. Dobra opieka okołoporodowa matek w Polsce.**
- 4. Program Wychowania do życia w rodzinie jako czynnik prewencyjny przed wczesnym macierzyństwem oraz kształtujący postawy odpowiedzialnego rodzicielstwa.**
- 5. Statystyki policyjne na tle przepisów penalizujących przerywanie ciąży.**
- 6. Spadek przyrostu naturalnego we wszystkich państwach europejskich.**
- 7. Nieścisłości w samych raportach Federacji z 2007 i 2013 roku.**
- 8. Skala legalnych procedur aborcyjnego zabijania dzieci nienarodzonych w Polsce z 1997 roku.**

Po pierwsze, wszystkie obliczenia przedstawione przez Federację nie uwzględniają wpływu zmiany prawa na wielkość przestępczości aborcyjnej. Zdaniem autorów raportów Federacji prawny zakaz zabijania nienarodzonych dzieci nie wywiera wpływu na całkowitą liczbę aborcji w danym kraju. Jednakże liczne ankiety przeprowadzane przez pracownie badania opinii publicznej przez ostatnie dwadzieścia jeden lat wskazują na całkowicie odmienną tendencję. W ostatnich latach znacznie wzrosło w polskim społeczeństwie przekonanie o konieczności ochrony życia dziecka nienarodzonego. Przeprowadzone badania w czerwcu 2003 roku przez OBOP wskazują, że 50% respondentów opowiada się zdecydowanie na „tak” a 31 % na „raczej na tak” w przypadku ochrony prawnej życia nienarodzonych dzieci, co daje łącznie 81 % zwolenników pełniejszej ochrony życia.⁴ Ponadto tendencję malejącą dla zabijania nienarodzonych dzieci wykazały badania

³ Raport Federacji z 2007r., s. 27.

⁴ TNS OBOP 064/03 *Polacy o aborcji i ustawie antyaborcyjnej*, s. 4, http://tnsglobal.pl/archiv_files/064-03.pdf, dostęp: 17.09.2018r.

przeprowadzone przez CBOS, które w listopadzie 2006 roku opublikowało raport z badań na temat „Postawy wobec aborcji”⁵. Jak wskazują autorzy badania CBOS na przestrzeni lat od 1997 roku do 2006 roku „(...) znacznie zmalał odsetek osób deklarujących zdecydowane poparcie dla prawa kobiety do aborcji, zwiększył się zaś odsetek tych, które raczej nie zgadzają się z twierdzeniem mówiącym o prawie kobiety do decydowania w tej sprawie.”⁶ Ostatnie badania również nie pozostawiają wątpliwości co do jednoznacznie negatywnej oceny społeczeństwa polskiego co do dobrowolnego decydowania przez kobietę o aborcyjnym zabiciu swojego nienarodzonego dziecka. Jak wskazują sondaże przeprowadzone przez CBOS w latach 1997 i 2016 poparcie dla możliwości dokonania aborcyjnego zabicia dziecka nienarodzonego ze względu na przesłanki społeczne, czyli tzw. aborcji „na życzenie” spadło do 12%.⁷ Zgodnie z danymi CBOS z 2016 roku zdecydowana większość Polaków uważa, że w przypadkach, gdy kobieta jest w złej sytuacji materialnej lub trudnej sytuacji osobistej, aborcja nie powinna być dopuszczalna (odpowiednio 81% i 80%). Według badań IBRIS z tego samego okresu przeciwko dopuszczalności aborcji w przypadku, gdy „matka dziecka znajduje się w trudnej sytuacji socjalnej” sprzeciwiło się 70,3% uczestniczących w badaniu Polek (po odliczeniu odsetka osób niezdecydowanych 76,1%).⁸

Sprzeciw wobec aborcyjnego zabicia dziecka nienarodzonego nie tylko w przypadku złej sytuacji społeczno-ekonomicznej matki potwierdzają badania przeprowadzone w latach 2007-2017. W marcowym sondażu CBOS z 2016 r. odsetek badanych popierających pełną ochronę życia wynosił 66%. W tym samym czasie wyraźnie wzrósł odsetek respondentów, którzy sprzeciwiali się aborcji. Liczba przeciwników aborcji eugenicznej wzrosła blisko o połowę (z 21% do 30%), a wzrost sprzeciwu wobec aborcji odnotowano w przypadku wszystkich obecnych przesłanek aborcyjnych⁹. Ponadto przeprowadzony w tym samym czasie (2016r.) sondaż IBRIS wykazał, że mimo szerokiej kampanii proaborcyjnej widocznej w mediach aż 48,7% polskich kobiet popierało wprowadzenie całkowitego zakazu aborcji z zachowaniem

⁵ CBOS BS/173/2006 *Postawy wobec aborcji*, https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2006/K_173_06.PDF, dostęp: 17.09.2018r.

⁶ Tamże, s. 4.

⁷ CBOS, *Dopuszczalność aborcji w różnych sytuacjach*, Komunikat z Badań nr 71/2016, http://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2016/K_071_16.PDF, dostęp: 17.09.2018r.

⁸ Sondaż został przeprowadzony przez Instytut Badań Rynkowych i Społecznych IBRIS na reprezentatywnej próbie osób w dniu 6 października 2016r., bezpośrednio po odrzuceniu przez Sejm projektu „Stop aborcji” oraz po protestach środowisk proaborcyjnych. Badanie zrealizowano metodą telefonicznych standaryzowanych wywiadów kwestionariuszowych wspomaganych komputerowo. Zob. <https://www.ordoiuris.pl/ochrona-zycia/analiza-badan-sondazowych-dotyczacych-sprzeciwu-wobec-aborcji-w-latach-2007-2016>, dostęp: 17.09.2018r.

⁹ CBOS, *Opinie o dopuszczalności aborcji*, Komunikat z badań nr 51/2016, https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2016/K_051_16.PDF, dostęp: 17.09.2018r.

możliwości ratowania życia matki (po odliczeniu odsetka osób niezdecydowanych to 50,7% respondentek)¹⁰. Jednocześnie w tym samym badaniu 53,8 % respondentek opowiedziało się zdecydowanie za pełną ochroną życia ludzkiego od poczęcia. Badania przeprowadzone przez pracownię CBOS oraz IPSOS z 2017 roku również potwierdzają utrzymywanie się na wysokim poziomie poparcia dla ochrony życia. Ponad 70% Polaków popiera postulat pełnej ochrony życia od momentu poczęcia – wynika z badania przeprowadzonego przez CBOS¹¹. Podobną tendencję pełnej ochrony życia potwierdziło badanie IPSOS z tego samego roku.¹²

Warto również zwrócić uwagę, że powoływane przez Federację badanie CBOS z maja 2013 roku potwierdza tę samą tendencję jaką jest kształtowanie świadomości prawnej i zachowań przez wprowadzanie zmian w prawie. Komunikat z badań CBOS z maja 2013 roku wyraźnie wskazuje, że odmienność doświadczeń aborcyjnych respondentek w różnym wieku można wytłumaczyć m.in. zmianami w przepisach prawnych w obszarze ochrony życia dzieci nienarodzonych. Według badań CBOS kobiety poniżej 35 roku życia (czyli przed zmianą prawa w kierunku pełniejszej ochrony życia) decydowały się na aborcyjne zabójstwo prenatalne prawie trzykrotnie rzadziej niż kobiety 35 lat i więcej (13 % wobec 36 %).¹³

Po drugie, przywiązanie Polaków do wartości rodzinnych na tle innych krajów Unii Europejskiej jest nadal na wysokim poziomie. Potwierdzają to zarówno badania CBOS z lipca 2013 roku jak i badania GUS z 2015 roku. Niezmiennie, bo od 2005 roku, najważniejsze jest szczęście rodzinne, które wymienia 85% respondentów.¹⁴ Podobne wyniki można zaobserwować z badań GUS, gdzie respondenci wskazali, że zdrowie, rodzina i szczęście

¹⁰ Badanie IBRIS z 6 października 2016r., zob. przyp. 8.

¹¹ Badanie zrealizowane zostało przez ośrodek Badawczy CBOS ramach badania OMNIBUS. Badanie zostało zrealizowane na reprezentatywnej próbie ludności Polski powyżej osiemnastego roku życia, liczącej 1075 osób. OMNIBUS realizowany jest techniką CAPI (bezpośredni wywiad ankietarski wspomagany komputerowo). Zob. <https://ordoiuris.pl/ochrona-zycia/kolejny-sondaz-potwierdza-zdecydowana-wiekszosc-polakow-za-pelna-ochrona-zycia>, dostęp: 17.09.2018r.

¹² Badanie zostało zrealizowane przez ośrodek Badawczy IPSOS ramach badania OMNIBUS - ogólnopolskiego badania sondażowego prowadzonego przez IPSOS w cyklu miesięcznym. Badanie zostało zrealizowane na reprezentatywnej próbie ludności Polski powyżej piętnastego roku życia, liczącej 1000 osób. W próbie kontrolowane były: płeć, wiek, województwo i wielkość miejscowości. W każdym miesiącu badanie OMNIBUS prowadzono w ponad 100 miejscowościach kraju, losowanych z prawdopodobieństwem proporcjonalnym do liczby mieszkańców. OMNIBUS realizowany jest techniką CAPI (Computer Assisted Personal Interview). Zob. <https://ordoiuris.pl/ochrona-zycia/czy-strajk-feministek-jest-protestem-kobiet>; dostęp: 17.09.2018r.

¹³ CBOS BS/60/2013, *Doświadczenia aborcyjne Polek*, s. 8 i 9, https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2013/K_060_13.PDF, dostęp: 17.09.2018r.

¹⁴ CBOS BS/33/2013, *Rodzina – jej współczesne znaczenie i rozumienie*, s. 3, https://cbos.pl/SPISKOM.POL/2013/K_033_13.PDF, dostęp: 17.09.2018r.; Zob. również CBOS BS/107/2013, *Więzi rodzinne*, https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2013/K_107_13.PDF, dostęp: 17.09.2018r.

rodzinne oraz uczciwość mają dla nich duże znaczenie lub bardzo duże znaczenie.¹⁵ Powyższe badania podważają tym samym zabieg stosowany w raporcie Federacji z 2007 roku, gdzie sytuacja społeczna i prawna w innych państwach Europy Zachodniej (jak: Francja, Węgry i Litwa) w zakresie nielegalnego uśmiercania dzieci nienarodzonych jest łatwo przekładalna na sytuację w Polsce. Takie zabiegi pomijają bowiem, złożoną sytuację społeczną, która kształtowana jest przez wychowanie, tradycję, kulturę i szanowane wartości w społeczeństwie, których nie da się tak łatwo porównać z innymi państwami, nawet sąsiadującymi z Polską.

Po trzecie, od 1993 roku (czyli roku w którym weszła Ustawa z 7 stycznia 1993 roku o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży¹⁶) obserwowany jest bezwzględny spadek liczby poronień samoistnych. W 1993 roku wynosił 53 057 przypadków natomiast w 2016 już tylko 41 946 przypadków.¹⁷ Dodatkowo w Polsce występuje jeden z najniższych na świecie wskaźników śmiertelności okołoporodowej matek co potwierdzają badania WHO z 2015 roku. Według WHO, Polska ma jeden z najniższych wskaźników śmiertelności okołoporodowej matek na świecie. W 2015 roku, wskaźnik ten wynosił 3 przypadki na 100 000 urodzeń.¹⁸ Polska osiągnęła taki wynik m.in. poprzez ograniczenie dostępu do aborcyjnego zabijania dzieci nienarodzonych. W porównaniu z rokiem 1990, kiedy procedura ta była dopuszczalna w Polsce na tzw. „życzenie”, śmiertelność okołoporodowa matek zmalała o 82,4 %. Obecnie poziom śmiertelności okołoporodowej matek w Polsce jest kilkakrotnie mniejszy niż w państwach o szerokim dostępie do procedur aborcyjnego zabijania dziecka nienarodzonego. Śmiertelność okołoporodowa w Polsce jest dwa razy mniejsza niż w Niemczech (6/100 000) oraz w Kanadzie (7/100 000), prawie trzy razy mniejsza niż we Francji (8/100 000) oraz prawie pięć razy mniejsza niż w Stanach Zjednoczonych (14/100 000).¹⁹ Gdyby przyjąć założenia Federacji co do skali zjawiska nielegalnego uśmiercania dzieci nienarodzonych nie można byłoby zaobserwować polepszenia wyników w zakresie ilości poronień samoistnych oraz śmiertelności okołoporodowej kobiet.

¹⁵ Zob. <http://www.pap.pl/aktualnosci/news,435819,gus-najwazniejsze-dla-polakow-jest-zdrowie-i-rodzina.html>, dostęp: 17.09.2018r.

¹⁶ Ustawa z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78 z późn. zm.).

¹⁷ Sprawozdanie Rady Ministrów z wykonywania oraz o skutkach stosowania w 2016 roku i w 1993 roku Ustawy z dnia 7 stycznia 1993 roku o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78 z późn. zm).

¹⁸ World Health Organization, *Trends in maternal mortality: 1990 to 2015 Estimates by WHO, UNICEF, UNFPA, World Bank Group and the United Nations Population Division*, 2015, s. 70-77.

¹⁹ Tamże.

Po czwarte, nie bez znaczenia pozostaje system edukacji dzieci i młodzieży w obszarze wychowania do życia w rodzinie. Podstawa programowa przedmiotu – Wychowanie do życia w rodzinie, uwzględnia nie tylko aspekt fizyczny ale również i aspekty: emocjonalny (miłość, przyjaźń), moralność (odpowiedzialne rodzicielstwo), społeczny (rodzina, przyjaciele).²⁰ Korzystny wpływ tak skonstruowanych zajęć na postawy i wybory młodych ludzi potwierdzają dane statystyczne prezentowane przez EUROSTAT²¹. Skuteczność zajęć przejawia się m.in. w procentowym spadku liczby młodzieży o inicjacji seksualnej w wieku 15 lat.²² Obserwowany spadek nieodpowiedzialnych zachowań seksualnych młodzieży po wprowadzeniu zajęć z wychowania do życia w rodzinie ma również oczywisty wpływ na spadek poczęć wśród młodych dziewcząt.

Po piąte, warto również sięgnąć do oficjalnych statystyk policyjnych z ścigania czynów zabronionych wskazanych w art. 152 i 153 Kodeksu karnego²³. Przepisy te odpowiednio dotyczą penalizacji uśmiercenia dziecka nienarodzonego za zgodą matki oraz uśmiercenia dziecka poczętego lecz nienarodzonego bez zgody matki. W przypadku pierwszego czynu zabronionego statystyki policyjne z lat 1999-2017 wskazują na liczbę przestępstw stwierdzonych w granicach od 17 przypadków do 344 przypadków (najwięcej w 2015 roku)²⁴. W roku 2017 takich przestępstw stwierdzonych z art. 152 par. 1-3 k.k. było 132. Odnośnie natomiast czynu zabronionego z art. 153 par. 1-2 k.k. w latach 1999-2017 liczba stwierdzonych przestępstw rozkładała się od 1 do 10 przypadków (1 przypadek został stwierdzony m.in. w 2017 roku).²⁵ Powyższe statystyki, choć na pewno obarczone pewnym błędem wykrywalności przestępstw, podważają skalę przestępczości aborcyjnej promowanej w setkach tysięcy.

Po szóste, wykorzystywany przez Federację fakt spadku liczby urodzeń w Polsce jako argument potwierdzający masową skalę przestępczości aborcyjnej jest dalekim nadużyciem. Potwierdza to ogólna tendencja małego przyrostu naturalnego obserwowana we wszystkich krajach europejskich. Za takim stan rzeczy odpowiada nie przestępczość aborcyjna ale czynniki

²⁰ T. Król, *Skuteczność zajęć „wychowanie do życia w rodzinie” realizowanych od 15 lat w polskiej szkole*.

²¹ Zob. http://ec.europa.eu/eurostat/web/products-datasets/-/demo_fabort; http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=demo_fasec&lang=en; http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=demo_pjan&lang=en, dostęp: 17.09.2018r.

²² Według raportu Instytutu Badań Edukacyjnych, *Opinie i oczekiwania młodych dorosłych (osiemnastolatków) oraz rodziców dzieci w wieku szkolnym wobec edukacji dotyczącej rozwoju psychoseksualnego i seksualności*, s. 46, Warszawa 2015r., tylko 5% respondentów podjęło współżycie seksualne w wieku 15 lat.

²³ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1600).

²⁴ Zob. <http://www.statystyka.policja.pl/st/kodeks-karny/przestepstwa-przeciwko/63421,Przerwanie-ciazy-za-zgoda-kobiety-art-152.html>, dostęp: 17.09.2018r.

²⁵ Zob. <http://www.statystyka.policja.pl/st/kodeks-karny/przestepstwa-przeciwko/63422,Przerwanie-ciazy-bez-zgody-kobiety-art-153.html>, dostęp: 17.09.2018r.

takie jak: „nowa struktura rodziny, opóźnianie decyzji o zawieraniu małżeństwa, większy dostęp i korzystanie ze środków i metod planowania rodziny (przypr. aut. tj. środków antykoncepcyjnych, wczesnoporonnych, aborcyjnego zabójstwa prenatalnego), spadająca liczba kobiet w wieku rozrodczym”²⁶ oraz zaniedbania ze strony państwa w zakresie polityki prorodzinnej i mieszkaniowej.

Po siódme, warto również w tym miejscu odwołać się do samych raportów Federacji, w których autorzy nie ukrywają, iż przedstawione przez nich dane opierają się na danych o nikłej wartości naukowej. Przede wszystkim w raporcie Federacji z 2007 roku, możemy przeczytać, że „choć liczba aborcji nie zależy wyłącznie od liczby ludności, niewątpliwie jest z nią skorelowana”²⁷. Ponadto w przypadku tzw. „turystyki aborcyjnej” Federacja w raporcie z 2013 roku, potwierdza, że „w związku z tym, iż kobiety dokonują aborcji w różnych krajach, niemożliwe jest dokładne zbadanie skali zjawiska turystyki aborcyjnej”²⁸. W przypadku natomiast tzw. „aborcji farmakologicznej” Federacja w raporcie z 2007 roku, bez pogłębionych badań, wskazuje, że „wiele kobiet tak robi”²⁹ co mają rzekomo potwierdzać dyskusje prowadzone na forach internetowych. Dodatkowo słabą wartość badawczą raportów Federacji w zakresie skali przestępstwa aborcyjnego potwierdza jeszcze jeden istotny fakt. Źródło obszernie cytowane przez Federację tj. opracowania liczby procedur aborcyjnych uśmiercających nienarodzone dzieci dokonywanych na świecie przez Dr Roberta Johnston’a.³⁰, bezpośrednio i jednoznacznie wskazuje na „badania” Federacji jako na niewiarygodne pod względem reprezentowanej skali 100 tys. i więcej nielegalnych procedur uśmiercania nienarodzonych dzieci.³¹ Naukowiec jednoznacznie stwierdził, że po 1993 roku ich liczba znacznie spadła. Jednocześnie Doktor we wnioskach podsumował, że najbardziej realna skala przestępczości aborcyjnej w Polsce może wynosić około 10 tys. przypadków rocznie. Powyższy wniosek oparł na faktach dotyczących: (a) ciągłego spadku liczby urodzeń w Polsce, (b) ciągłego spadku poronień samoistnych, (c) braku wzrostu wskaźnika śmiertelności okołoporodowej kobiet w ciąży, (d) działań organów państwowych w celu powstrzymania

²⁶ A. Zięba, *Podziemie aborcyjne w Polsce*, Kraków, 2006, s. 3, www.pro-life.pl/wp-content/uploads/2014/01/Podziemie-aborcyjne-w-Polsce.doc, dostęp: 17.09.2018r.

²⁷ Raport Federacji z 2007r., s. 27.

²⁸ Raport Federacji z 2013r., s. 22.

²⁹ Raport Federacji z 2007r., s. 25.

³⁰ Zob. <http://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/index.html>, dostęp: 17.09.2018r.

³¹ R. Johnston, *Data on abortion decrease in Poland*, 2008r., <http://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/polandlaw.html>, dostęp: 17.09.2018r.

nielegalnych procedur uśmiercania nienarodzonych dzieci, (e) braku dowodów na tzw. „turystykę aborcyjną” w wielkiej skali.

Po ósme, warto zwrócić uwagę, na jeszcze jeden bardzo istotny wskaźnik w szacowaniu skali przestępczości aborcyjnej. Dość miarodajnych danych dotyczących skali przestępczości aborcyjnej w Polsce dostarczają statystyki z roku 1997 roku, kiedy obowiązywała nowelizacja z 30 sierpnia 1996 r. Ustawy o planowaniu rodziny³² zezwalająca na tzw. aborcję „na życzenie”³³. W tym roku zarejestrowano 3047³⁴ procedur aborcyjnego zabijania dzieci nienarodzonych. Jednakże nawet w sytuacji pełnej legalności i dobrych warunków sanitarnych, nie wszystkie mogły zostać uwzględnione w statystykach rządowych. Powyższe niedoszacowanie, próbowali policzyć socjologowie i demografowie opracowując wskaźniki, ukazujące stosunek liczby legalnych do liczby nielegalnych procedur aborcyjnego zabijania dzieci nienarodzonych w warunkach ich pełnej legalności. Podsumowanie powyższych prac badaczy przedstawiło Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka. Wynika z niego, że biorąc pod uwagę wskaźniki opracowane m.in. przez prof. dr hab. Janinę Józwiak oraz dr hab. Jana Paradysza, którzy oszacowali ten stosunek między 1:2,2 a 1:4,7 czy obliczenia dr hab. Marka Okólskiego, który stwierdził, że stosunek ten wynosi około 1:3 oraz lek. med. Karol Meissnera, który wskazał na stosunek 1:4; należy dojść do wniosku, że w Polsce rocznie dokonywanych jest od 7 do 14 tys. nielegalnych procedur prenatalnego zabójstwa dziecka.³⁵ Zakładając bowiem nawet najwyższy z prezentowanych wskaźników otrzymujemy szacunek rzędu 14 321 nielegalnych procedur rocznie, natomiast przy zastosowaniu najniższego wskaźnika (1:2,2) otrzymamy liczbę 6703 nielegalnych procedur.

Poza wyżej wymienionymi argumentami poddającymi w wątpliwość miarodajność obliczeń przedstawionych w raportach Federacji jest jeszcze jeden argument o którym warto pamiętać a który nie raz w historii innych państw potwierdził, że wielka skala przestępczości aborcyjnej to

³² Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz o zmianie niektórych innych ustaw. (Dz. U. 1996 nr 139 poz. 646).

³³ Ustawa z 30 sierpnia 1996 r. weszła w życie 4 stycznia 1997 r., a przestała obowiązywać 23 grudnia 1997 r. w dniu ogłoszenia orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzającego jej niezgodność z Konstytucją RP.

³⁴ Odpowiedź na interpelację nr 5624 w sprawie danych statystycznych NFZ dotyczących przyczyn przeprowadzania aborcji w Polsce w latach 1993-2016.

³⁵ J. Józwiak, J. Paradysz, *Demograficzny wymiar aborcji*, *Studia Demograficzne PAN nr 1* (111) 1993 s. 37, M. Okólski, *Zapobieganie i przerywanie ciąży w Polsce*, *Studia Demograficzne PAN*, nr 2/76 rocznik 1984, K. Meissner, *Częstość poronień*, *Słowo Powszechne, XVI* (1991), 85-86; 12-13-14 IV, za: A. Zięba, dz. cyt., s. 10.

tylko kolejny mit w walce różnych grup politycznych i społecznych o zalegalizowanie aborcyjnego zabijania dzieci nienarodzonych. Historię powtarzających się schematów, które wystąpiły zarówno w Stanach Zjednoczonych, Niemczech, Wielkiej Brytanii czy Argentynie najlepiej prezentuje opracowanie Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka z roku 2006.³⁶ W tym miejscu wystarczy jedynie przytoczenie wypowiedzi dr Bernarda Nathansona, który od 1968 r. stał na czele National Association for the Repeal of the Abortion Laws (NARAL) – głównej organizacji, która przyczyniła się do zalegalizowania tej procedury w Stanach Zjednoczonych a który po latach stał się działaczem pro-life. Opis mechanizmu przytoczony przez dr Nathansona jest podobny w pozostałych krajach. Dr Nathanson przyznał po latach, że jego organizacja sfałszowała dane na temat nielegalnych zabiegów tzw. „przerywania ciąży” wykonywanych każdego roku w USA. „Mass mediom i opinii publicznej przekazywaliśmy informację, że rocznie przeprowadza się w Stanach około miliona aborcji, chociaż wiedzieliśmy, że naprawdę jest ich około 100 tysięcy. Podczas nielegalnych zabiegów umierało rocznie 200-250 kobiet, ale stale powtarzaliśmy, że śmiertelność jest znacznie wyższa i wynosi 10 tysięcy rocznie. Liczby te zaczęły kształtować świadomość społeczną w USA i były najlepszym środkiem, aby przekonać społeczeństwo, że trzeba zmienić prawo antyaborcyjne. Sfałszowane przez nas dane na temat przerywania ciąży wpłynęły na legalizację aborcji przez Sąd Najwyższy”³⁷.

Podsumowując rozważania nad skalą przestępczości aborcyjnej w Polsce należy stwierdzić, że:

- 1. Nie ma żadnych rzetelnych badań ani też potwierdzonych danych, które w sposób wiarygodny wskazywałyby na skalę zjawiska rzędu 100 tys. i więcej nielegalnych procedur zabijania dzieci nienarodzonych dokonywanych rocznie w Polsce.**
- 2. Przestępczość aborcyjna o skali około 100 tys. jest mitem służącym jedynie jako narzędzie manipulacji opinii publicznej oraz narzędzie nacisku politycznego. Głównym celem stosowanej manipulacji jest wytworzenie w społeczeństwie przyzwolenia na legalizację aborcyjnego zabijania dziecka nienarodzonego z uwagi na rzekomy brak skuteczności prawnych zakazów w zakresie pełnej ochrony życia (pomimo, że niska skuteczność ścigalności za innego rodzaju przestępstwa nie prowadzi do wniosków o dekryminalizację danych czynów zabronionych).**

³⁶ Tamże, s. 4-6.

³⁷ „Służba Życiu. Zeszyty Problemowe”, nr 2/3/1999, za: A. Zięba, dz. cyt., s. 4.

- 3. Zakaz prawny aborcyjnego zabijania dziecka nienarodzonego ogranicza występowanie liczby nielegalnych procedur zabójstwa prenatalnego dzieci w porównaniu do sytuacji pełnego ich zalegalizowania.**
- 4. Zakaz prawny aborcyjnego zabijania dziecka nienarodzonego sprzyja kształtowaniu świadomości społecznej ku pełnej ochronie życia dzieci poczętych a jeszcze nienarodzonych.**

Autor: Rozalia Kielmans-Ratyńska